

4. Andragende fra Kapitain i Forstærkningen S. D. Th. Fryds Enke om en aarlig Pension, indbragt den 23de Mai 1876 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen). Da Andragerindens Hægtefab var indgaaet, efter at Manden var affædiget med Pension, gjør Udvalget ingen Indstilling.

5. Andragende fra forhenværende Overlærer ved Garnisonskolen i Slesvig Dve Guldberg Trefchow om Understøttelse, indbragt den 29de Mai 1876 af Folkethingsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen). Andrageren blev 1864 fordreven fra det nævnte Embede, har derefter bestyret en høiere Privatskole i Farum, men frattraadte denne Virksomhed i 1874, og har senere ernæret sig ved Skriveri paa et privat Kontor, indtil han for 7 Maanedes siden blev fængslet til Sygeleiet og derved sat ud af Stand til at erhverve Noget til Livets Ophold. Fra sine forskjellige Stillinger har han særdeles anerkjendende Vidnesbyrd. Han har Hustru og 6 Børn. — Da Andragendet ikke ses at have været hos Ministeriet og derhos ikke er ledsaget af de nødvendige Oplysninger om Andragerens Forhold, skal Udvalget ikke udtale sig nærmere derom og gjør ingen Indstilling.

6. Andragende fra Gierne af Beirmøllen ved Ribe om Eftergivelse og Tilbagebetaling af en Afgift til Statskassen, indbragt den 29de Mai 1876 af Folkethingsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen). I Maret 1738 overdrog Staten ved Auktion den Møllevangsret, som tidligere havde tilkommet den ved en Stormflod i 1683 ødelagte kongelige Vandmølle i Ribe, saaledes at Kjøberen fik Tilladelse til for egen Regning at opføre en Beirmølle paa Slotsladegaardens Grund og til denne Mølle udøve den solgte Møllevangsret imod en aarlig Afgift af 44 Rd. Efter at Loven af 14de April 1852 var udkommen, gjorde Møllens Giere den deri befalede Anmeldelse, men Indenrigsministeriet vilde ikke erkjende, at Møllen var i Besiddelse af nogen Eneret til Maling, væsentlig fordi denne Ret ikke skulde være udøvet i et længere Tidrum, navnlig siden Gierne af de to Vandmøller i Ribe havde tilkjøbt sig Beirmøllen. Dog tilkjendegav Ministeriet Møllens Giere, at det stod dem frit for at søge Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene, naar saadant Søgmaal anlagdes uden Ophold. Mølleeierne søgte Ministeriet om, at dette enten vilde optræde som Sagsøger eller give dem fri Proces, men begge Dele afflog Ministeriet i Skrivelse af 6te September 1854. I 1863 gjenoptog Mølleeierne Sagen og indgav Begjæring om, at Ministeriet vilde gjøre Forslag til en mindelig Afgjørelse af Spørgsmaalet om Aflysningen af den med Møllen forbundne Møllevangsret, idet de inøbegjætt, hvad der imod samme var ansøgt af Ministeriet i 1853 og i de den Gang afgivne Erklæringer, samt at Ministeriet i hvert Fald vilde foranledige, at Afgiften af 44 Rd. aarlig ophørte, eftersom den var knyttet til Møllevangsretten. Indenrigsministeriet gjorde i Svarskrivelse af 30te Januar 1864 gjældende, at Afgiften var en Forbeholdsgift, som ikke stod i Forbindelse med Møllestylden og derfor ikke kunde være bortfalden ved Loven af 1853 § 9; men Ministeriet kunde dog efter Omstændighederne være villigt til at fritage dem for denne Afgift, imod at de ved en af dem udstedt og paa deres egen Bekostning ihinglæst Deklaration frasaaldt enhver Paastand om, at der tilkom Møllen nogen Eneret til Maling. Derpaa ses Mølleeierne ikke at have svaret før i Januar 1873, da de i Principet fastholdt Møllevangsretten, men erklærede sig villige til at modtage Ministeriets Tilbud, naar de tillige maatte faae den siden 1852 erlagte tilbage. Som Svar derpaa gjentog Indenrigsministeriet under 5te Februar 1874 sit Tilbud om for Fremtiden at ville lade Afgiften ophøre, naar Mølleeierne inden 3 Maanedes vilde erklære sig villige til at udstede en Deklaration af det nævnte Indhold, men afflog at tilbagebetale nogen Del af den allerede erlagte Afgift. Mølleeierne andrage nu om Rigsdagens Medvirkning til, at de uden Retssag maa faae Afgiften saavel eftergivet for Fremtiden som tilbagebetalt for Tiden fra 1852 eller i alt Fald fra Møllevangens fuldstændige Ophævelse den 1ste Januar 1862. — Da Udvalget maa anse Ministeriets gjentagne Tilbud for billigt mod Andragerne, og da disse maa tilskrive sig selv, at de ikke, ved i rette Tid at modtage Ministeriets Tilbud af 30te Januar 1863, have opnaaet paa en Ubetydelighed nær, hvad de nu erklære sig villige til at nøies med, finder Udvalget — uden forøvrigt at inlæde sig paa Retsspørgsmaalet, der eventuelt maa finde sin Afgjørelse ved Domstolene — ikke Anledning til at gjøre Indstilling om dette Andragende.

7. Andragende fra 7 Husmænd paa Geilbjerg i Skarvild Sogn, Ringkjøbing Amt, indbragt den 10de Juni 1876 af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds (P. Nielsen). Gaar ud paa, at der paa det Offentliges Bekostning maa foretages en artesis Brøndborning til Overrisling af Andragerenes Eiendomme. Da ingen nærmere Oplysninger medfølge, og da Andragendet ikke ses at have været indsendt til Ministeriet, gjør Udvalget ingen Indstilling.